

Mi-e dor

Ștefan Doroftei Doimneanu

De-aici din depărtări străine
Iubită mamă azi te-anunț,
Mi-e dor de casa mea, de tine
Și-am să mă-ntorc, și-am să renunț.

Mi-e dor de-alintul și cuvântul
Ce-l frământai în dimineți,
Când în cuptor ardea doar vântul
Și făceai pâine din tristeți.

Mi-e dor de ulița cu tină
De mersu-ți greu, răvășitor,
Când în credința ta creștină
Mă luminai cu viitor.

Mi-e dor de tata, de dojana
Ce o primeam când mai greșeam,
Azi încă mi-e deschisă rana
Că a plecat și nu-l mai am.

Mi-e dor de glia mea străbună
Unde-am crescut și m-am lansat,
Unde furam roze din lună
Pentru domnițele din sat.

Mi-e dor de munții mei, de deltă,
De mare și câmpii cu maci,
Să cânt cu valul în revoltă
În graiul nostru de la daci.

Am să revin în prag de iarnă
Când tot românul s-a gătat,
Unită țări să îi decearnă
Un centenar de neuitat.

Și-am să m-ămbrac la sărbătoare
În strai străbun cu tricolor...
Frumoasă Românie Mare,
N-am să mai plec nici dacă mor!